

Torek, 8. september 2015

P8_TA(2015)0289

Zaščita finančnih interesov Evropske unije: korak bliže k nadzoru skupne kmetijske politike, ki temelji na rezultatih**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. septembra 2015 o zaščiti finančnih interesov Evropske unije: korak bliže k nadzoru skupne kmetijske politike, ki temelji na rezultatih (2014/2234(INI))**

(2017/C 316/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča št. 1/2012 o nekaterih predlogih uredb o skupni kmetijski politiki za obdobje 2014–2020,
 - ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča št. 2/2004 o modelu enotne revizije,
 - ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 16/2013 z naslovom „Ocena enotne revizije in zanašanja Komisije na delo nacionalnih revizijskih organov na področju kohezije“,
 - ob upoštevanju letnega poročila o dejavnostih generalnega direktorata za kmetijstvo in razvoj podeželja za leto 2013,
 - ob upoštevanju člen 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor in mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A8-0240/2015),
- A. ker so pravila v dveh krogih reform skupne kmetijske politike postala bolj raznolika in zapletena;
- B. ker bolj zapletena pravila povzročijo več napak na terenu;
- C. ker je treba za učinkovito izvajanje skupne kmetijske politike izpolniti njene cilje, obenem pa poskrbeti za medsebojno razumevanje in zaupanje med vsemi institucijami EU ter nacionalnimi in regionalnimi organi;
- D. ker sta za izpolnitev ciljev skupne kmetijske politike potrebna poenostavitev in zmanjšanje birokracije, da bo reforma te politike učinkovitejša in uspešnejša;
- E. ker stroški kontrol in svetovanja deležnikom in kmetom na ravni držav članic trenutno znašajo 4 milijarde EUR letno, z najnovejšo reformo skupne kmetijske politike pa se bodo verjetno še zvišali, tako kot stopnja napak, zlasti z uvedbo ukrepov za večjo prijaznost okolju;
- F. ker je reforma leta 2013 prinesla veliko spremembo glede tega, katere podatke morajo kmetje predložiti pri vlaganju prošenj in utemeljevanju zahtevkov, ter določila nove zahteve, ki povečujejo tveganje za napake v začetni fazi učenja in prilagajanja;
- G. ker izvajalcev dejavnosti ne bi smeli obremeniti z nesorazmernim številom inšpekcij;

Torek, 8. september 2015

- H. ker je treba izpolniti cilje skupne kmetijske politike, medtem ko je treba za njeno učinkovito izvajanje zagotoviti medsebojno razumevanje in zaupanje vseh institucij EU ter nacionalnih in regionalnih organov;
- I. ker se kmete spodbuja, naj na primer skrbijo za varstvo krajine, biotsko raznovrstnost na kmetijskih površinah in podnebno stabilnost, čeprav nimajo nobene tržne vrednosti;
- J. ker je stroške kontrol ter svetovanja za deležnike in kmete na ravni držav članic trenutno mogoče oceniti na 4 milijarde EUR; poudarja, da je treba stroške kontrol in birokratsko breme, ki ga pomenijo, čim bolj zmanjšati;
- K. ker kontrole na podlagi uspešnosti lahko postanejo koristna metodologija, na strani upravnih teles pa sta potrebna stabilnost in podporni pristop, da se v odnosih s končnimi upravičenci vzpostavi zaupanje; kljub temu znova opozarja, da za kmetijska gospodarstva v EU, ki so različnih vrst in velikosti, ni mogoče uporabiti enotnega sistema;
- L. ker naj bi z ekološkimi ukrepi, ki jih je uvedla zadnja reforma skupne kmetijske politike, dosegli večjo kmetijsko trajnostnost, in sicer z naslednjimi instrumenti:
- poenostavljeno in bolj usmerjeno navzkrižno skladnostjo;
 - zelenimi neposrednimi izplačili in prostovoljnimi ukrepi, ki pri razvoju podeželja koristijo okolju in blažijo podnebne spremembe;
- M. ker je generalni direktorat za kmetijstvo in razvoj podeželja ⁽¹⁾ ocenil, da je treba za nekatere plačilne agencije izreči 51 pridržkov;
1. se strinja z mnenjem Računskega sodišča, da je „ureditev za porabo na področju skupne kmetijske politike v obdobju 2014–2020 še vedno kompleksna“ ⁽²⁾; vseeno opozarja, da je skupna kmetijska politika kompleksna zaradi raznolikosti kmetijstva v Evropi, poenostavitev pa ne sme privedi do razgradnje sprejetih instrumentov;
 2. poziva k skupni kmetijski politiki z manj birokracije, da bi zmanjšali stopnjo napak, ter k vzpostavitvi instrumentov, ki bodo omogočali razlikovanje med napakami in goljufijami;
 3. poziva, da se pri preučevanju ugotovitev pregledov in nalaganju morebitnih kazni razlikuje med nenamernimi pomanjkljivostmi in primeri goljufij, saj pomanjkljivosti praviloma ne povzročajo finančne škode davkoplačevalcem;
 4. poziva k manj birokratski skupni kmetijski politiki, ki jo je mogoče jasno izvajati in tolmačiti, da bi zmanjšali stopnjo napak in vzpostavili instrumente, ki bodo omogočali razlikovanje med napakami in goljufijami, ob hkratnem zagotavljanju, da bodo kmetje še vedno zmožni zagotavljati ključno proizvodnjo hrane, ki je v osrčju te politike; meni, da je nadaljnje odpravljanje zapletenosti in poenostavljanje skupne kmetijske politike eden od ključnih elementov za privabljanje novih akterjev v kmetijski sektor, pa tudi za ohranjanje teh akterjev ter njihovega znanja in veščin v tem sektorju, s čimer bi zagotovili uspešen kmetijski sektor EU v prihodnje; v zvezi s tem pričakuje odločne ukrepe v okviru programa o boljši pripravi zakonodaje; pozdravlja odločitev Komisije o enomesečnem podaljšanju roka za vložitev zahtevkov za neposredna plačila ter meni, da je to korak k znižanju stopnje napak v skupni kmetijski politiki;
 5. poziva k oblikovanju jasnejših smernic za nacionalne organe in kmete, da se zmanjša stopnja napak;

⁽¹⁾ Letno poročilo o dejavnostih za leto 2013, generalni direktorat za kmetijstvo in razvoj podeželja .

⁽²⁾ Mnenje Računskega sodišča št. 1/2012 o nekaterih predlogih uredb o skupni kmetijski politiki za obdobje 2014–2020.

Torek, 8. september 2015

6. podpira pobudo Komisije o poenostavitvi skupne kmetijske politike s takojšnjo preučitvijo ukrepov, ki jih je mogoče hitro izvesti, saj bi to koristilo kmetom, plačilnim agencijam, institucijam EU in davkoplačevalcem; poziva tudi, da se ob vmesnem pregledu v obravnavo predložijo predlogi sprememb temeljnega zakonodajnega akta za reformo v naslednjem obdobju financiranja;
7. se boji, da se bo najverjetnejša stopnja napake za neposredna plačila v okviru skupne kmetijske politike, ki jo izračuna Računsko sodišče, v obdobju 2014–2020 povečala, zlasti ker novi okvir za navzkrižno skladnost še ni bil prilagojen zmanjšanju nepotrebne ravni kompleksnosti te politike za organe upravljanja in upravičence;
8. spominja, da sta Parlament in Računsko sodišče večkrat poudarila, da je treba vzpostaviti ustrezno ravnovesje med manjšim upravnim bremenom in učinkovitim finančnim nadzorom;
9. ugotavlja, da stroški kontrol na področju skupne kmetijske politike že znašajo 4 milijarde EUR letno in da se nanašajo na 50 milijonov transakcij in proračun za kmetijstvo v približnem znesku 58 milijard EUR;
10. pozdravlja dejstvo, da Komisija daje prednost novi poenostavitvi skupne kmetijske politike in da je najprej predlagala poenostavitev nekaterih delegiranih in izvedbenih aktov;
11. je bolj naklonjen izboljšanju kakovosti in doslednosti inšpekcijskih pregledov kot povečanju števila kontrol, ki jih na področju kmetijstva izvajajo vse države članice, Komisija in Računsko sodišče;
12. poudarja tudi, da so kontrole jamstvo, da je bil denar iz proračuna EU, namenjen za financiranje instrumentov skupne kmetijske politike, ustrezno porabljen;
13. spominja, da naj bi program enotne revizije uvedel eno samo revizijsko verigo od končnih upravičencev do institucij Evropske unije;
14. obžaluje, da program enotne revizije še ni učinkovit in da kontrolni sistemi, ki so jih vzpostavile države članice, ne delujejo z vsemi svojimi zmožnostmi; države članice spominja, da je njihova dolžnost zagotoviti učinkovito prvo raven kontrol, da bi zmanjšale breme za kmete, in da pri uvedbi teh kontrol obstajajo možnosti za prožnost;
15. v smislu smernic za delovanje spodbuja Komisijo in države članice, naj poiščejo načine za optimizacijo inšpekcijskih pregledov v okviru skupne kmetijske politike in za njihovo združevanje, in sicer tako, da bi se nad izbranimi upravičenci, kadar je to mogoče, izvajal le en krog kontrol na leto;
16. poudarja, da je Računsko sodišče v letnem poročilu za leto 2013 ugotovilo naslednje:
 - a) najverjetnejša stopnja napake na področju neposrednih plačil bi bila za 1,1 % nižja in tako bližje pragu pomembnosti, ki znaša 2 %, če bi nacionalni organi informacije, ki jih imajo na voljo, uporabili za preprečevanje, odkrivanje in vsaj delno popraviljanje teh napak ⁽¹⁾;
 - b) najverjetnejša stopnja napake na področju razvoja podeželja bi se zmanjšala na 2 %, če bi nacionalni organi vse informacije, ki jih imajo na voljo, uporabili za preprečevanje, odkrivanje in popraviljanje napak ⁽²⁾;
17. obžaluje, da je morala Komisija zvišati sporočeno stopnjo napake za 42 izmed 68 plačilnih agencij s stopnjo preostalih napak, višjo od 2 %, čeprav so skoraj vse plačilne agencije za neposredna plačila akreditirane in imajo potrdilo organov za potrjevanje in čeprav so certifikacijski organi v letu 2013 za 79 izmed 82 izjav o zanesljivosti, ki so jih pripravile plačilne agencije, izdali mnenje brez pridržka;

⁽¹⁾ Letno poročilo Računskega sodišča za leto 2013, točka 3.8.

⁽²⁾ Letno poročilo Računskega sodišča za leto 2013, točka 4.8.

Torek, 8. september 2015

18. pričakuje, da bodo nove naloge, ki jih certifikacijskim organom podeljujeta uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012 in (EU) št. 1306/2013, prispevale k zanesljivosti podatkov o upravljanju sredstev EU za kmetijstvo, ki jih posredujejo države članice;
19. poziva Komisijo, naj spremeni smernice za certifikacijske organe, da bi ti pozorneje preverjali izpolnjevanje statističnih poročil;
20. znova poziva Komisijo, naj pripravi predloge za sankcioniranje lažnega in nepravilnega poročanja plačilnih agencij, vključno s tremi naslednjimi elementi, in sicer statističnimi podatki inšpekcijskih pregledov, izjavami plačilnih agencij in delom, ki ga opravijo certifikacijski organi; prosi, da se Komisijo pooblasti za preklic akreditacije plačilnih agencij v primeru hudega izkrivljanja podatkov;
21. pričakuje, da bo Komisija nujno v celoti izkoristila proces poenostavitve skupne kmetijske politike, zlasti kar zadeva obremenjujočo in kompleksno ureditev navzkrižne skladnosti in večje ekološkosti, ki navsezadnje vpliva na kmete po vsej Evropi;
22. podpira pobudo Komisije o poenostavitvi skupne kmetijske politike s takojšnjo obravnavo ukrepov, ki jih je mogoče hitro izvesti, saj bi to koristilo kmetom, plačilnim agencijam, institucijam EU in davkoplačevalcem; v zvezi s tem poziva tudi k predložitvi predlogov sprememb temeljnih zakonodajnih aktov; poziva Komisijo, naj predloži konkretne predloge za poenostavitev skupne kmetijske politike in pri tem upošteva odziv deležnikov v kmetijskem sektorju;
23. zagovarja izboljšave in odločnejše izvajanje enotne revizije prek usklajevanja s kontrolnimi dejavnostmi, ki jih izvajajo različne institucije, in poziva k zmanjšanju upravne obremenitve, ki izhaja iz revizij, da odgovorni organi kmetov ne bodo obiskovali ločeno in da Komisija in Računsko sodišče ne glede na število predpisov v istem letu ne bosta izvajali pretiranih ali prepogostih kontrol, s čimer bi zmanjšali obremenitev kmetov z zmanjšanjem števila inšpekcij; poziva k združevanju revizijskih nalog in kontrol, ki jih opravijo certifikacijski organi in drugi organi držav članic; ugotavlja, da so nasveti iz smernic za kmete o izvajanju skupne kmetijske politike, ki jih pripravljajo tako nacionalni organi kot Komisija, pogosto v nasprotju z merili za ocenjevanje, ki jih uporablja Računsko sodišče, to pa vodi h globam, ki so nesorazmerne in nepričakovane;
24. daje prednost celovitemu pristopu h kontrolam, pri katerem bi vse potrebne kontrole na posamezni kmetiji potekale sočasno, kadar je to mogoče, s čimer bi število obiskov na terenu ostalo majhno, s tem povezani finančni in časovni stroški ter obremenitev uprav in kmetov bi se zmanjšali, kontrolni proces pa poenostavil;
25. opozarja Komisijo, da posledice nenamernih napak, ki nastanejo zaradi prezapletene ureditve, na koncu nosijo upravičenci; poziva k razumni, sorazmerni in učinkoviti politiki kaznovanja, ki bo v podporo temu pristopu, na primer k izogibanju dvojnimi kaznim za isto napako, najprej v sklopu plačilne sheme in nato še navzkrižne skladnosti;
26. meni, da se za nemoteno izvajanje projektov izplačila ne bi smela ustaviti v primerih, ko so ugotovljene manjše in/ali administrativne napake;
27. poziva Komisijo, države članice in Računsko sodišče, naj še naprej razvijajo revizijske strategije, temelječe na oceni tveganja, ki bodo upoštevale vse pomembne podatke, vključno z vnaprejšnjo opredelitvijo najbolj/najmanj uspešnih akterjev po posameznih področjih politik;
28. poudarja, da bi bilo treba razviti merila, na podlagi katerih bi bilo mogoče opredeliti, katere države članice so najbolj in katere so najmanj uspešne;
29. spominja, da lahko precej držav članic obvelja za najmanj uspešne pri upravljanju sredstev EU, odvisno od področja politik;

Torek, 8. september 2015

30. vztraja, da bi morala opredelitev uspešnosti pri kontrolah temeljiti na kontrolnem seznamu ter predvsem na kakovosti pregledov in sistemov upravljanja v državah članicah, tj. učinkovitosti, doslednosti in zanesljivosti organov za upravljanje in potrjevanje;
31. meni, da bi bilo treba najuspešnejše države članice na posameznih področjih politik nagraditi z manj strogim preverjanjem na ravni Unije;
32. meni, da razvoj in upravljanje kontrol, ki temeljijo na rezultatih, nikakor ne bi smela povečevati negotovosti v zvezi z zanesljivo preskrbo s hrano v EU;
33. poziva najuspešnejše države članice, naj svoje izkušnje delijo z najmanj uspešnimi državami članicami;
34. poziva Komisijo, naj spodbudi izmenjavo najboljših praks, da bi zagotovila čim bolj nemoteno izvajanje kontrol in čim manj motenj za kmete.
35. ugotavlja, da države članice v skladu s členom 59(5) Uredbe (EU) št. 1306/2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike „zagotovijo minimalno stopnjo pregledov na kraju samem, potrebnih za učinkovito upravljanje tveganj, in to stopnjo po potrebi povečajo ali zmanjšajo. Države članice lahko zmanjšajo minimalno stopnjo, kadar sistemi upravljanja in kontrol pravilno delujejo ter stopnje napak ostajajo na sprejemljivi ravni“;
36. poziva Komisijo, naj natančneje opredeli sprejemljivo raven iz člena 59(5) Uredbe (EU) št. 1306/2013 ter o tem sproži dialog s Parlamentom in Računskim sodiščem;
37. spodbuja države članice, naj predvidijo dodatne e-gradne pobude, da bi srednje- oziroma dolgoročno zmanjšale stopnjo napake s preprečevanjem napak v fazi uporabe; poziva Komisijo in države članice, naj pri prehodu na e-kohezijo za prijavljanje, upravljanje in kontrolo projektov upoštevajo ciljni datum, določen v členu 122(3) uredbe o skupnih določbah; meni, da sta za preprečevanje zlorab in boj proti njim bistvenega pomena popolna preglednost in dostopnost podatkov; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da bo obvezna objava dokumentov, ki jih predložijo upravičenci;
38. meni, da bodo stoodstotna pokritost podeželskih območij s hitrimi širokopasovnimi povezavami ter ozaveščanje in usposabljanje o njihovi uporabi pomembna orodja, ki bodo vsem kmetom omogočila, da izkoristijo prednosti najnovejših sistemov skupne kmetijske politike za vlaganje prošenj in zahtevkov;
39. poziva k nadaljnjemu prizadevanju za manj zapletene sisteme in obrazce za kmete pri vlaganju prošenj ter je naklonjen zamisli, da bi države članice pogosteje uporabljale tehnologijo e-uprave, s čimer bi že vnaprej preprečevale napake pri vlaganju prošenj, za to pa bo potreben širokopasovni dostop upravičencev do interneta; spodbuja Komisijo, naj vzpostavi program za pomoč pri izobraževanju starejših kmetov; opozarja na obsežne naložbe v širokopasovna omrežja na podeželskih območjih ter poziva države članice, naj si prizadevajo za digitalizacijo vlaganja prošenj; opominja, da morajo države članice za zanesljivo izvajanje tehnologij e-uprave poskrbeti za razvoj in financiranje oziroma sofinanciranje takih tehnologij;
40. poziva države članice, naj izvedejo programe digitalizacije v zvezi z odnosom med vlado in kmetijskimi gospodarstvi, s čimer bi vzpostavili enoten dokument za vsako kmetijo posebej, kar bi vključevalo povezano in časovno usklajeno upravljanje podatkov o posevkih; meni, da bi takšna poenostavitev združila elemente, ki se zdaj upravljajo ločeno (načrti posevkov, individualni načrti zavarovanj in dnevniki), saj bi kmetije oddale eno izjavo, ki bi jo prejele različne vladne službe, kar bi omogočilo večjo učinkovitost pregledov, ki jih izvajajo te službe, s tem pa bi se zmanjšalo tveganje napak pri plačilih in poenostavile kontrole;

Torek, 8. september 2015

41. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo vladni/regionalni organi, ki se ukvarjajo z izvajanjem nove skupne kmetijske politike, učinkovito komunicirali in sodelovali v korist kmetov, ki to politiko izvajajo na terenu;
 42. meni, da bi lahko imela razvoj in uvedba industrijskih rešitev, ki temeljijo na internetu, tako za kmetovanje kot za kontrole, številne dolgoročne koristi, zlasti kar zadeva celovite rešitve za upravičence in plačilne agencije; pričakuje, da bo to pozitivno vplivalo na doslednost, zanesljivost in gospodarnost kontrol; poziva Komisijo, naj na tem področju sprejme in izvaja pilotne projekte; opozarja, da je ta pristop odvisen od zavezanosti držav članic zagotavljanju hitrih širokopasovnih povezav za podeželje po vsej EU;
 43. poziva Komisijo, naj sodeluje z vsemi ustreznimi deležniki, med drugim z Računskim sodiščem, državami članicami in organizacijami upravičencev, pri pripravi dolgoročne strategije, v kateri bodo opredeljeni načini – ki niso povezani s politiko – za preprečevanje naraščanja bremen upravičencev po prihodnjih reformah skupne kmetijske politike in spremembah temeljnih aktov;
 44. poziva Komisijo, naj pri pripravi predloga zakonodajnega akta o površinah z ekološkim pomenom v skladu s členom 46 Uredbe (EU) št. 1307/2013 spoštuje načelo o možnostih kontrole, ki za razvoj podeželja že velja;
 45. poziva Komisijo, naj v ocenjevalnem poročilu iz člena 110 o spremljanju in vrednotenju skupne kmetijske politike iz Uredbe (EU) št. 1306/2013 obravnava omejitve pregledov iz člena 59 te iste uredbe na najnižjo možno raven;
 46. poziva Komisijo, naj sestavi sporočilo o tem, ali bi bilo mogoče uvesti na rezultatih temelječe sisteme upravljanja na vseh področjih skupne kmetijske politike, zlasti za naložbe v razvoj podeželja, da bi z vsemi deležniki začela razpravo o uvedbi tega načela v zakonodajo EU;
 47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, Evropskemu svetu ter vladam in parlamentom držav članic.
-